

SVERIGERESAN

V.24 – V.28 - 2020

© FOTO
A Dawidson

Sverigeresan 2020 börjar egentligen långt tidigare, redan i samband med 'Katastrofen i England' som inträffade 2019 när jag var på väg till Irland. En resa som fick ett abrupt slut efter bara 3 dagar.

Sommaren 2019 blev alltså ingen Mc-tur utan enbart konvalescent av en bruten arm. Under tiden var det många funderingar om framtiden.

Men när våren 2020 närmade sig så klarnade alla tankar och jag införskaffade en 'ny' BMW R 1200RT av 2014 års modell.

Även om både Europa och även Sverige var 'stängt', på grund av pandemi med Covid 19, så kan man ju njuta av att vara MC-turist på hemmaplan. Sommaren närmar sig och planerna på en resa 'up and down in Sweden-tour' lockade allt mer.

Så som på begäran släpptes det på reserestriktionerna inom landet från Folkhälsomyndigheten och dagarna efter var jag på väg.

Det blev en härlig resa med många upplevelser och även flera sociala möten med både gamla vänner och nya bekanta. Tack alla för att ni gjorde en stor del av resans njutning.

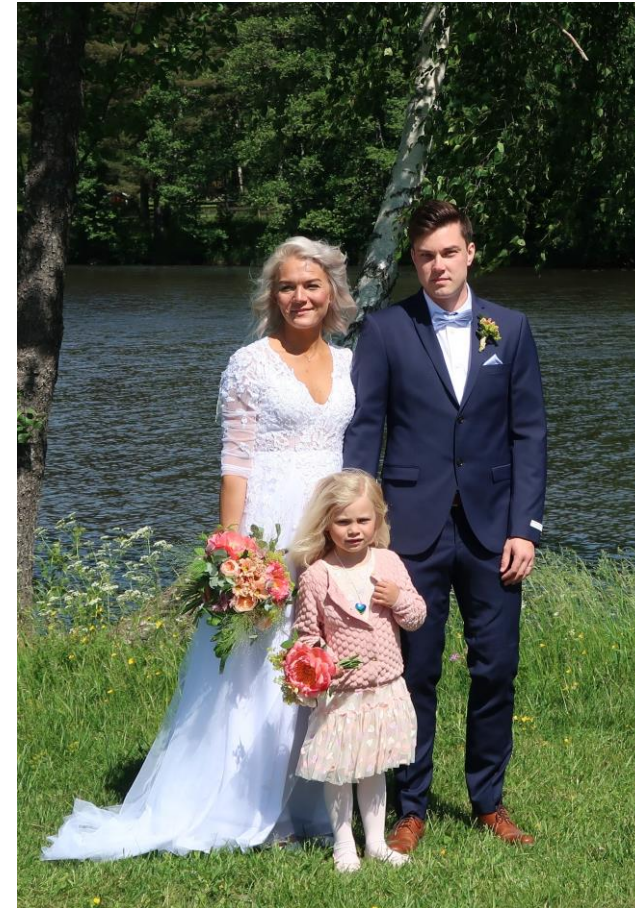
En resa genom Sverige, 818 mil och 5 veckor.

Från Helsingborg via Karlskoga till Gävle.

Från Gävle till Haparanda följer jag kusten, så nära havsbandet som är möjligt.

Från Haparanda fortsätter jag norr ut längs Tornedalen till Pajala, där går färden väster ut via Vittangi och Kiruna till Abisko, med både midnattssol och Lapporten.

På resan söder ut gör jag avstickare in i fjällvärlden, till bl.a Nikkaloukta, Kvikkjokk, m.fl. fjällstationer.

Men vi börjar i Karlskoga, en bra början på en semester är att starta med ett bröllop. Grattis Johanna o Nicklas
Jag bodde hos mina goda vänner, tack Annika och Christer, vid Bergslags kanal några dagar.

Bönans fyr, uppförd år 1840 med en höjd av 16,5.m eller 73 trappsteg.
Fyren sammanbyggd med fyrmästarens bostad

Långvinds järnbrukshistoria

Järnbruket grundades redan år 1687. År 1687 till på Långvind för att starta ett järnbruk hade flera örskor. Främst handlade det om Söderhamns järnbruket och dess behov av högkvalitativt järn för vapenslag. Det behövdes på den tiden också en naturkraft för ett järnbruk. Mellan 1687 och 1700-talet i Långvind fanns dessutom ett skogligt läge med en naturlig hamn. Skog fört och varerkräften kom från Långvinden. Måsten därefter, brukades här svänga med egen fartyg från Uppsala och Skövde.

Behovet av järn till vapenslagstjänst uphöll sig länge men produktions av skåp för export fick ändå bruket att bli en viktig produkt. När järnbruket var som störst fanns följande anläggningar i Långvind: Målskogen, en hamnstuga med två torv och hårdar, en klenområde med kolle. I Bolk bruk i Långvind dessutom sålades en mängd sort två kammar, mjölet och ett kolbas. Långvinds järnbruket, inoff under första hälften av 1800-talet. Då bodde cirka 400 personer här. Bruket har varit mellan olika ägare. En märklig och märklig ägare var Bror Behn (1666-1755), även kallad Jern-Bern. Han var även ägare till Axmarbruk och ett lyxigt exempel på kvittrakt. Under 1700-talet var J. A. S. Stockmarin, d.ä. samt bröderna Lars och Salomon von Stockmarin ägare till bruket. Så undringen, hamnade bruket i skärsnå Söderhamns och Torne ägo och har så förblivit. I slutet på 1800-talet drabbades Långvind om så många andra små järnbruk av den så kallade brändskörden. Nyttvaskade produktionsmetoder kunde konkurrera svårare för att kunna konkurrera. Förutnärningarna för dess svårare fanns även i Långvind och tillfälls blev en nedläggning av järnbruket. Sista den mångsten var i bruk var år 1902.

LB BVT B ST

Långvinds bruk, en välbevarad bruksmiljö i vacker natur och med egen hamn.

Bodagrottorna vid Iggesund, en påminnelse om naturens krafter

Välkommen till Bodagrottorna

För omkring 10 000 år sedan, skakades trakten av en mycket kraftig jordbävning. Efter inlandsisens avsmältning var landhöjningen här nämligen så mycket som 10 m/100 år, vilket orsakade kraftiga spänningar i berggrunden. Detta utlöste blockrörelser längs befintliga sprick- och förkastningslinjer med jordskalv som följd. Då bildades Bodagrottorna, som är Sveriges tredje längsta kända grottsystem. Storsystemet är karterat 2633 m samt bigrottor 290 m, sammanlagt 2896 meter. Grottan är av en typ som kallas urbergsgrottor.

Kalkstensgrottor, som formats av rinnande vatten, är av en helt annan typ och oftast av betydligt större dimensioner. Som urbergsgrotta kommer Bodagrottorna på andra plats i världen.

Besök i Bodagrottorna kan vara riskfyllt bland branta stenblock och trånga passager. För besök djupare in i grottsystemet fordras god grottvana, lämplig utrustning och rätt sinnelag. Det är nödvändigt att ta med minst två ljuskällor. Skyddshjälm är att rekommendera.

Visa hänsyn mot djurlivet i grottorna!

Kuggörarnas vackra fiskeläge anlades på 1500-talet och kapellet byggdes 1776. Ön var dock befolkad långt tidigare. Om detta vittnar bl.a. gravfält från järnåldern i den sydvästra delen och en stenlabyrint i den norra delen.

I dag är de flesta husen endast sommarbostäder i denna välbevarade fiskeby i havsbandet.

Jag tror att det endast var 7 bofasta hushåll i byn.

Varje hushåll har egen toalett på behörigt avstånd från bostaden.

Du står nu vid labyrinten på Kuggörarnas norra spets. Labyrinten är en av hundra gamla kultplatser som ingår i ruten Cult Identity längs kusten i Gävleborgs län. I ruten ingår också gamla trefaldighetskällor, runstenar, offerkast, gravplatser och mycket annat.

Labyrintens historia är fyratusen år gammal. Symbolen spreds då runt Medelhavets kust. Labyrinter förekommer som ristningar, mosaikmönster och lagda av sten. De har hittats över ett område från Indien och Sumatra i söder till Ryssland, Island och Skandinavien i norr. De tidigaste är ristade i hällar vid kusterna kring Medelhavet. Tidiga ristningar med labyrintmotiv finns exempelvis i en gravkammare från 2500 år före Kristus på Sardinien, i spanska Galicien tillsammans med bilder av djur från 2000 före Kristus, och på en lertavla från det mykenska palatset på Kreta 1200 före Kristus.

Vad betyder labyrinterna? Det finns flera teorier. Det kan också vara så att symbolen ändrat betydelse genom årtusendenas lopp. Labyrinten har ofta kopplats ihop med försvaret av den grekiska staden Troja och av befästa romerska städer. Ofta har mitten av symbolen ansetts viktig att skydda. Labyrinter har också använts till att dansa och utföra olika ceremonier i. Ibland kunde en ung kvinna ställas i mitten och hennes friare skulle försöka hitta sin brud. Det har också ansetts att labyrinten representerade pilgrimsvandringen, och att dess mitt symboliserade målet för vandringen. I Finland kallas labyrinterna för "jungfrudanser".

Den vanligaste förklaringen när det gäller labyrinterna längs Sveriges kust är att de lades av sjömän och fiskare för att fånga

upp stormar. Det har också föreslagits att de byggdes för att främja fiskelyckan. Det labyrinterna har gemensamt verkar i alla fall vara att de är knutna till havet och till sjöfarande. Vi vet inte hur gamla labyrinterna kring Östersjön är. Flera är medeltida, och vissa kan vara från vikingatiden. I Låssa i Uppland har en labyrint hittats vid slutet av en väg som byggdes 815 efter Kristus. Labyrinterna är svåra att datera. Försök har gjorts att ta reda på deras ålder med hjälp av mossor och lavar, utan säkra resultat.

Labyrinten på Kuggörarna ligger på en höjd av tio meter över havet. Landet i det här området höjer sig ungefär sjuttio centimeter varje århundrade. Det betyder att labyrinten i teorin skulle kunna vara minst 1400 år gammal. Det är dock troligare att den är medeltida eller yngre. Fiskeläget på Kuggörarna är flera hundra år gammalt. Labyrinter och andra fornlämningar är en del av vårt kulturarv, ägt av alla. De är värda att bevara för framtiden.

Stenlabyrinten på Kuggören.

Avslutar en av dagarna i Mellanfjärden med hotell och restaurang.

Efter en dag på vägarna så ger god mat och detta lugn, ro för själen.

Passerar ett av kustens
välkända landmärken,
Högakustenbron.

Högakustenbron är en hängbro
över Ångermanälven mellan
Kramfors och Härnösands
kommuner i Ådalen, nära
Ångermanälvens mynning vid
Höga kusten. Bron är en vägbro
för väg E4 och invigdes den 1
december 1997 av kung Carl XVI
Gustaf.

Höjd: 180 m

Segelfri höjd: 40 m

Byggstart: 1993

Öppnade: 1 december 1997

Total längd: 1 867 m

Wikipedia

Det blev en fin vandring i Skuleskogens nationalpark. Från södra entrén genom Slåtterdalen och Slåtterdalsskrevan upp på Slåtterdalsberget. Väl värt mödan.

I nationalparken kan du vandra mellan kalottberg, hållmarker och klapperfält. Forna havsvikar har på grund av landhöjningen blivit sjöar högt upp i bergen

Skuleskogen, med dess dramatiska topografi, är en av pärlorna i världsarvet Höga Kusten.

Området innehåller flera av de värden som motiverade till att Höga Kusten blev ett världsarv. Här kan du se och uppleva de tydliga spåren av landhöjning.

Vackert röd nordingrågranit och kalspolade hållmarker finns på höjderna, klapperfält och örtrika granskogar närmare havet.

En fin dagsutflykt för att se några av världsarvets värden är att följa stigarna från Entré Syd till Slåttdalsmyren, Slåttdalsberget, förbi Tärnättvattnen, Tärnättundet, Näskebodarna och tillbaka till Entré Syd.

Längs stigen passerar man förbi stora klapperstensfält som bildades för 8000 år sedan.

Klapperfält

Detta fält med rundade stenar (klapper) har sorterats och formats av havets vågor och strömmar. Här på ca 150 meter över nuvarande havsnivå dundrade vågorna in med full kraft för mer än 8000 år sedan.

De tydliga strandvallarna på fältet har uppstått när kraftiga stormar och kanske även is har tryckt upp stenarna från havsbotten närmast stranden. Vid nästa storm av samma styrka och riktning hade landet höjt sig ur havet och en ny vall bildades nedanför.

Klapperfältet med sina över 8000 år gamla strandvallar är ett typiskt och mycket värdefullt spår efter landhöjningen i Hoga Kusten. Den gulgröna laven som växer på stenarna heter kartlav.

Enligt nationalparkens föreskrifter är det förbjudet att "förstöra eller skada fast naturföremål eller ytbildning". Bygg därför inte stentorn på klapperfältet. Det dröjer nämligen (förhoppningsvis) ett bra tag till dess att havsvågor åter kan forma och förflytta dessa stenar.

Vandringen genom Slåtterdalen är omväxlande och vacker

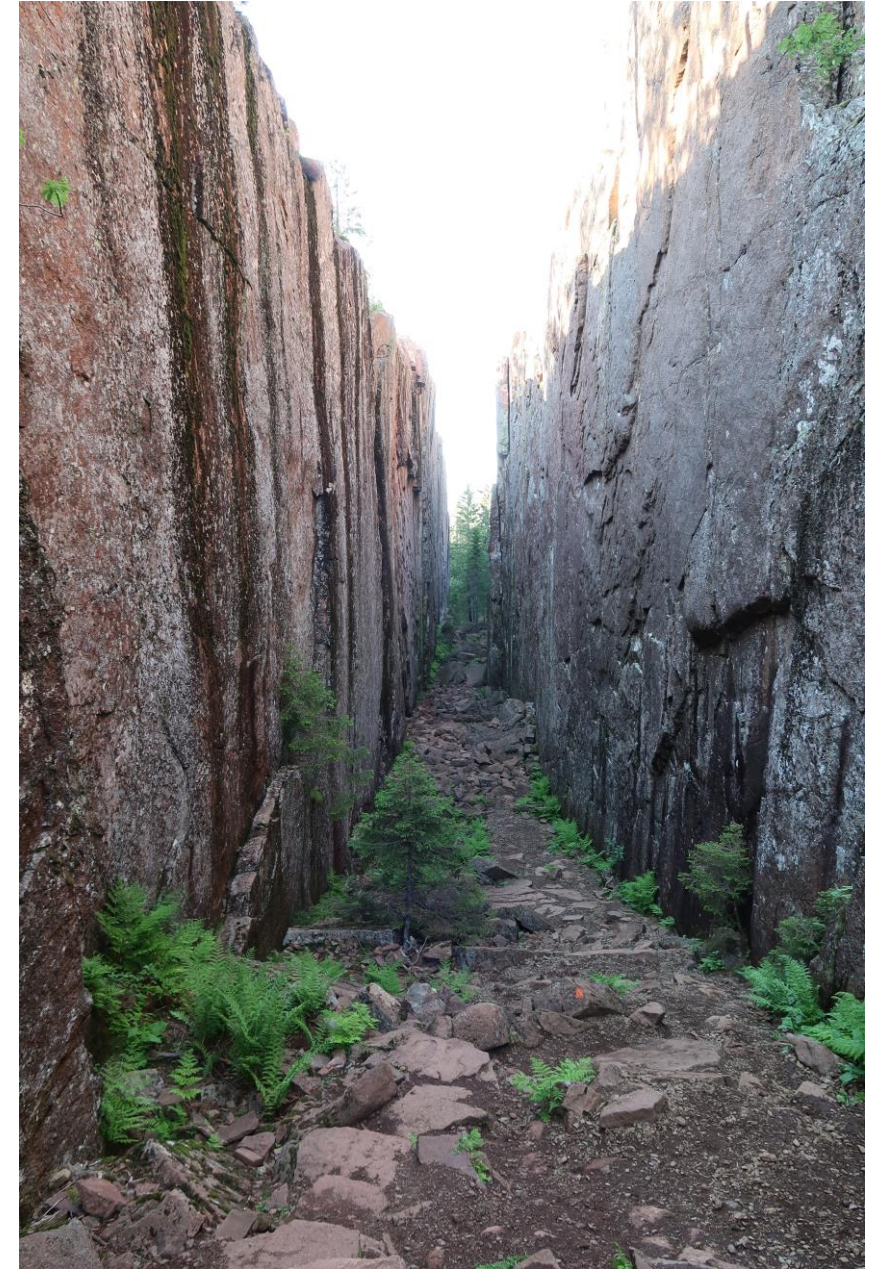

En dramatisk ingång till ett storslaget naturfenomen.

Slåttdalsskrevan är en cirka 200 meter lång, 30 meter djup och 7 meter bred skreva i Ångermanland som klyver Slåttdalsberget i två delar. Berget och skrevan ligger centralt i Skuleskogens nationalpark och är en av parkens högsta punkter.

[Wikipedia](#)

Väl uppe på Slåtterdalsberget så är utsikten över skärgården och Bottenhavet enormt vacker.

Här träffade jag några trevliga ungdomar som skulle tillbringa natten på berget i tält. Det blev en lång och trevlig pratstund och en tid att njuta av den sociala kontakten samt naturens vidder.

Skags udde, nuvarande fyr är byggd 1957 och är 26 m hög.

Tidigare fyr uppfördes 1871,
17,5 m hög Heidenstamfyr.

FYREN PÅ LEDSKÄR

Ett sällskap vid gamla fyren vid sekelskiftet. Fyren var en rödmålad träbyggnad med en fristående klockstapel, som man klämtade i vid dimma. Fyrljuset var en fotogenlåga.

A group of people by the old lighthouse at the turn of the century. The lighthouse was a red wooden building with a detached bell tower. When it was foggy the bells were tolled. The lighthouse was run by paraffin.

Ett ljus i mörkret

Med ångbåtarna ställdes nya krav på navigation och sjömärken; det krävdes bl a säker vägledning även nattetid. Vid 1800-talets början fanns endast 11 fyror i hela Sverige, år 1900 hela 440! Längs Norrlandskusten var länge Holmögdads fyr, byggd 1760, den nordligaste. Fyren här på Ledsjär uppfördes 1874, den på Rataskär 1889.

Insegling till Ratan med farledsfyr.

VATTENMÄRKEN

Foto: Sune Jonsson

År 1749 gick vattnet hit upp, ungefär 2,5 meter högre än idag. Det här är det äldsta vattenmärket i Ratan.

In 1749 the water reached this mark, almost 2.5 metres higher than today. This is the oldest watermark in Ratan.

Hugga i sten

Två av våra mest framstående vetenskapsmän, Anders Celsius och Carl von Linné, studerade under 1700-talet landhöjningsfenomenet. Det skedde genom att upprätta mätpunkter – vattenmärken – vid havet. I Ratan finns flera märken. Det här högs in av Samuel Chydenius, Linnés lärjunge, år 1749.

Märket vid järnringen "O.F. 1831" står förmodligen för Olof Forsberg, lots och handlare i Ratan.

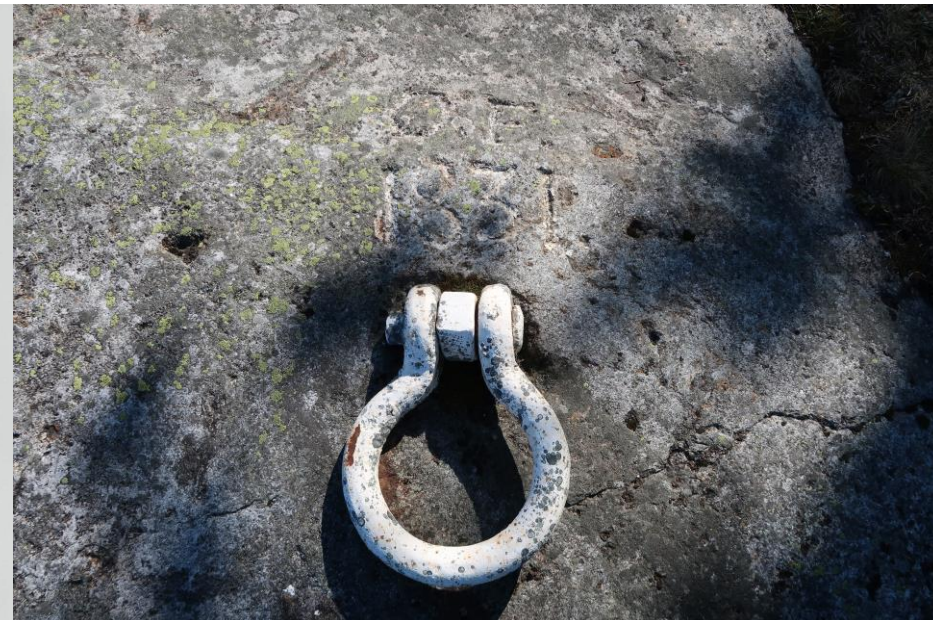
Mareograferna

År 1892 byggdes en mareograf i Ratan. Den gula paviljongen av trä finns ännu kvar i hamnen. Där mättes havets nivåförändringar fram till 1965, då mareografen här bredvid byggdes. Du kan när som helst ringa hit på tel 0934-310 89 och få de aktuella uppgifterna!

Watermarks

In the 18th century, the scientists Anders Celsius and Carl von Linné began studying the land upheaval. This was done by carving watermarks into flat rocks. Here in Ratan there are several marks, among them this one, which shows the water level in 1749. At Rataskär there is a mark from 1774.

Measurements of the water level are today taken in the building nearby, the mareographic station. An older station – a yellow, wooden pavilion – is situated by the guest harbour.

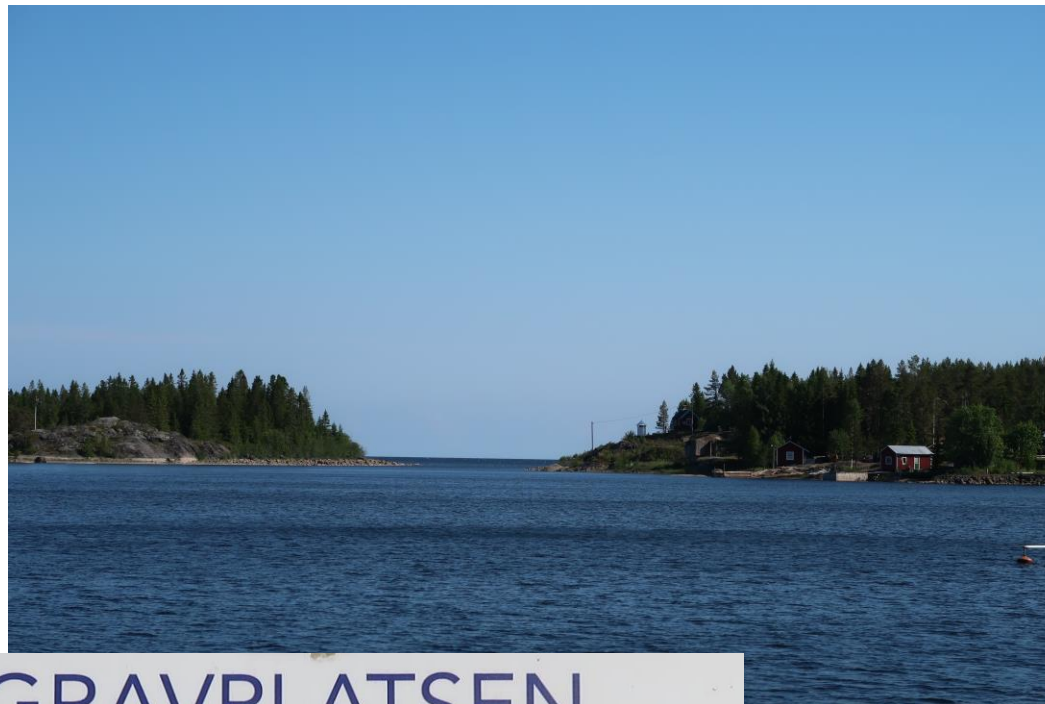

Markeringar huggna i berget som visar högvattennivå och årtal.

Svenska armadan

Klockan 6 på aftonen den 16 augusti 1809 ankrade den svenska armadan, under ledning av överamiral Puke, på redde utanför Ratan. Det måste ha varit en mäktig syn: 120 fartyg med 250 kanoner, 7 500 soldater, 2 500 båtsmän och 229 hästar. Mörker och tjocka hindrade landstigning samma kväll, men tidigt nästa morgon sändes en officer med be-
täckning iland för att rekognosera.

Vid tretiden på eftermiddagen den 20 augusti inleddes de ryska attackerna och slaget i Ratan var i full gång. Mot-
elden från de 32 kanonsluparna i hamnen var häftig, liksom från de två kanoner som placerats ute på Båkskären. Här på Ledsjär fanns ett batteri om 7 kanoner riktade in mot byn. Striden pågick till klockan 8 på kvällen; Ratans by låg i rui-
ner; husen var sönderskjutna och marken bemängd med stupade soldater. Som första hjälp till återuppbyggnad av husen insamlade befälen i expeditionen 500 riksdaler till Ratanborna.

Inseglingen till Ratan sett från hamnen.

1808–1809 års krig

Slaget vid Ratan 20 augusti och i Sävar 19 augusti 1809 mellan svenska och ryska trupper var resul-
tatet av ett världskrig. Europa var delat mellan kejsar Napoleon och tsar Alexander, Sverige var isolerat, omgivet av fiender.

År 1808 gick ryska trupper över gränsen in i Fin-
land, som då tillhörde Sverige, och avancerade snart ända ned till södra Västerbotten. En svensk armada med 7 500 soldater skickades till Ratan för att anfälla norrifrån. Inget gick dock enligt planerna. Efter slaget i Ratan - det sista slaget på svensk mark - skrämdes svenskarna till reträtt och lämna-
de Bottenviken. Vid fredsförhandlingarna den 17 september fastslogs att gränsen mellan Sverige och Ryssland skulle gå vid Torne älv, ej vid Kalix älv, som var ryssarnas ursprungliga krav.

GRAVPLATSEN

*"Ratans by och neiden däromkring läm-
nade oss efter fiendens retraite en den
rysligaste tafla af död och förödelse"*

Orden är Ehrnfred Gravallius, bataljonspredikant
vid Södermanlands regemente och ögonvittne
till striderna i Sävar och Ratan den 19 respektive
20 augusti 1809. Över 10 000 man deltog i stri-
derna, där sammanlagt 3 200 män dödades, om-
kring 1 000 av dem var svenskar. Var massgravar-
na blev grävda vet ingen med säkerhet idag.

Här vilar Johan Axel Nisbeth, fänrik vid Upp-
lands regemente. Han avled knappt 24 år gam-
mal efter skador han ådragit sig vid striderna i
Sävar.

Johan Erik Hägerflycht, fänrik vid Svea Livgar-
de, stupade vid slaget i Sävar, nyss 19 år fyllda.
Den Hägerflychtska familjen ombesörjde att en
minnessten restes över honom vid 100-årsmin-
net av slaget.

En löjtnant Nils Fredrik Sparresköld sårades
svårt i Ratan och kom senare att avlida. Sparre-
sköld förädrades en hyllningsdikt av Esaias Tegnér:

*"O, vem ville ej ha reglat
tidens portar efter sig,
vilken ville ej ha seglat
över glömskans våg med dig,
innan än i Norden kändes
nesa, fastän nederlag,
innan Ratans skamfläck brändes
på vår ära in en dag"*

The Burial Ground

On August 20 in 1809 there was a large battle be-
tween Swedish and Russian troops here in Ratan.
Over 10,000 men took part in the fighting and the
Swedish armada was stationed in the harbour
of Ratan. On the day before there had been a
bloody battle in Sävar, 20 km further south. 3,200
men were killed and most of them were Russians.

One Swedish officer was buried here, Second
Lieutenant J. A. Nisbeth, Uppsala Regiment. J.E.
Hägerflycht who was a Second Lieutenant at the
Svea Life Guards has been honoured with a mon-
ument. No one knows with certainty where the
others who were killed were buried.

Ratan, denna idyll har inte alltid varit så
fredlig och stilla som dagens samhälle
är.

Både krig och ond bråd död har
förekommit även här.

Bjuröklubb, en fyrplats i havsbandet

Torneälven, Haparanda.
Sverige till höger och
Finland till vänster.

Ett av delmålen på resan
är uppnått.

Järnvägsbron över Torneälven mellan Sverige och Finland invigdes den 6 oktober 1919. 415 m. lång och med både svensk och finsk spårbredd

Brons beskyddare, skulptur.
Skulpturen är ett försök att bevara
brons fortlevnad genom ekorrarnas
vädjan till gudar och andra krafter om
fortsatt fred.

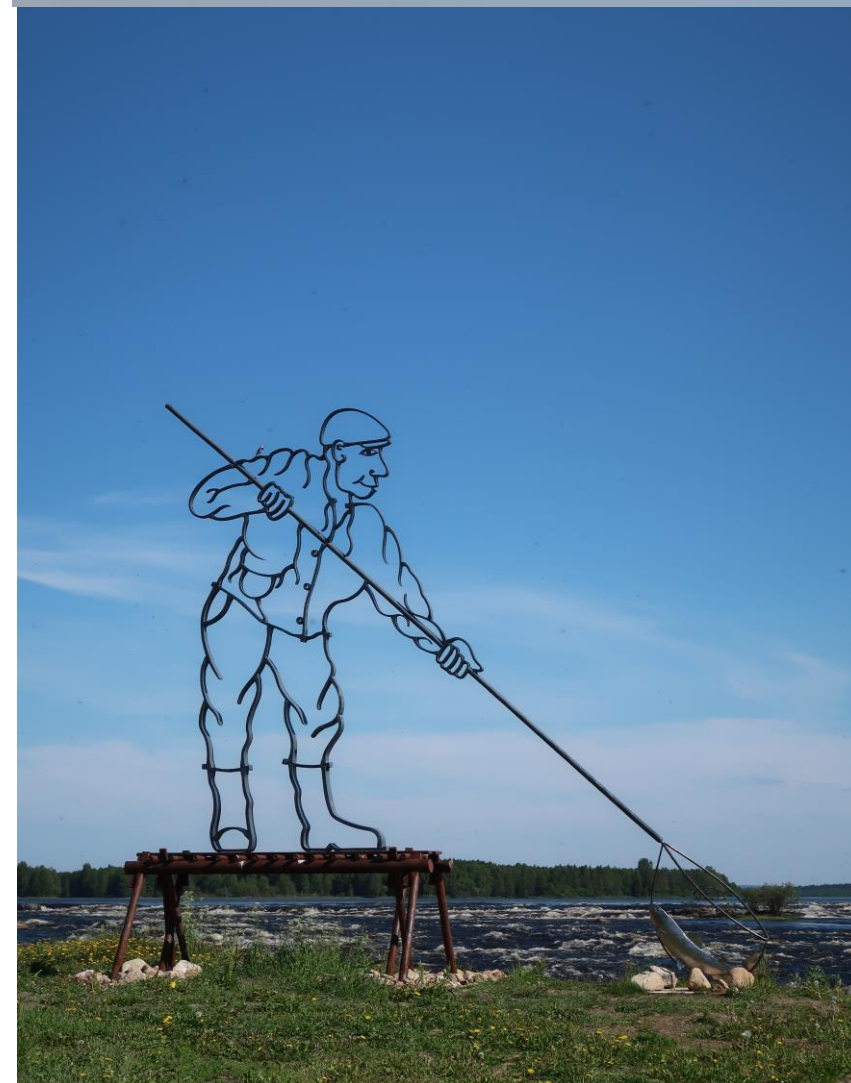

Från Haparanda går resan norrut längs Tornedalen, förbi Kukkolaforseen till Pajala. Här viker jag av från gränslandet och kör väster ut genom Vittangi och Kiruna, för att ta kväll i Abisko.

KUKKOLAFORSEN

En fors och en by / Koski ja kylä / Rapids and village

Kukkolaforsen är en av Torneälvens största och mest kända forsar, på finska Jylhä. Från pator, bryggor och båtar, eller från stranden har man genom tiderna framförallt fångat uppvandrande lax och sik. På de vidsträckta bördiga fälten inåt land odlade man korn, samt hö till boskapen. Torneälven har fört med sig organiska ämnen som bidragit till en bördig jordmån. Nedre Tornedalen kallas därför ibland för Nordens Nildal.

Byn som bär namnet Kukkolaforsen utgör en del av Kukkola by som ligger på såväl västra som östra sidan av forsén. Byn befolkades redan under tidig medeltid, framförallt genom invandring från södra Finland. Finska och meänkieli talas fortfarande på bägge sidor om älven. Efter krigsslutet 1809, då Sverige förlorade Finland till Ryssland klövs Tornedalen itu. Kukcolas östra och västra delar hamnade nu i olika länder.

Lapporten med topparna Tjuonatjåkka och Nissuntjärro, Abisko

Abisko blir resans vändpunkt och härifrån blir huvudriktningen söder ut.
Det hindrar inte att det blir flera avstickare in i fjällvärlden till samebyar och fjällstationer

Midnattssol över Torneträsk, Abisko

Det gamla stationshuset i Abisko östra
Järnvägen invigdes 14 Juli 1903

VÄLKOMMEN TILL NIKKALUOKTA!

FÖRST TILL TOPPEN

Kanske är du på väg att bestiga Kebnekaise?
Idag vet alla att det är Sveriges högsta berg,
men det har bara varit känt sedan 1880-talet.
Bergets högsta topp mäter cirka 2 103 m ö h.
Först att bestiga Kebnekaise var en fransman;
Charles Rabot nådde toppen 22 augusti 1883
– iförd endast långkalsonger!
Rabot hade lagt långbyxorna i packningen,
han ville inte nöta det enda par han hade med.
Sex år senare besteg förste svensken toppen,
han hette Alfred Björling och var bara 17 år!
Fyra år senare omkom han utanför Grönland.
På Kebnekaise finner du "Björlings glaciär"
– uppkallad efter den unge bergsbestigaren.

I VÄGLÖST LAND

Alfred Björling och hans två reskamrater
hade åkt den nya järnvägen upp till Gällivare.
De gick till Kaalasluspa och åkte sedan båt
via Kaalasjärvi – Holmajärvi – Piattasjärvi.
Det är en sträcka på omkring fem mil.
Deras roddare och bärare var en nybyggare
Hartvig Johansson-Fjellborg i Kaalasluspa.
De fick betala honom tre kronor om dagen!
På den här tiden fanns inte Nikkaluokta by.
De första bofasta familjerna slog sig ner 1911
och hette Sarri, Haugli, Rikko och Inga.
Den nu avlidne väderspåmannen Enok Sarri
gjorde Nikkaluokta till en riks-känd plats.

SAMER

Att Nikkaluokta fick fast bebyggelse sent
innebar inte att området var folktomt.
Här levde samerna men de var nomader
som följde renarna på deras vandringar.
Idag nyttjas området av Girjas sameby
som låter sina renar beta här vår och höst.
I Nikkaloukta har de också en driftanläggning
som används för renskiljning och slakt.
I fjällen finns det forntida spår efter samer.
Vanligast är härdar till deras kåtor.
Då du vandrat stigen cirka fem kilometer
kommer du till ett fångstgropssystem.
Om det grävts av samer vet vi inget om
– vid groparna finns det mer information!

Kebenikajse sett från Láddjujárvi

Tyvär var anläggningen stängd för besökare p.g.a. Covid 19.

Esrang Space Center är Sveriges enda rymdbas. Anläggningen ägs av Swedish Space Corporation. Esrang är beläget cirka 40 kilometer öster om Kiruna.

Öppnade: 1964

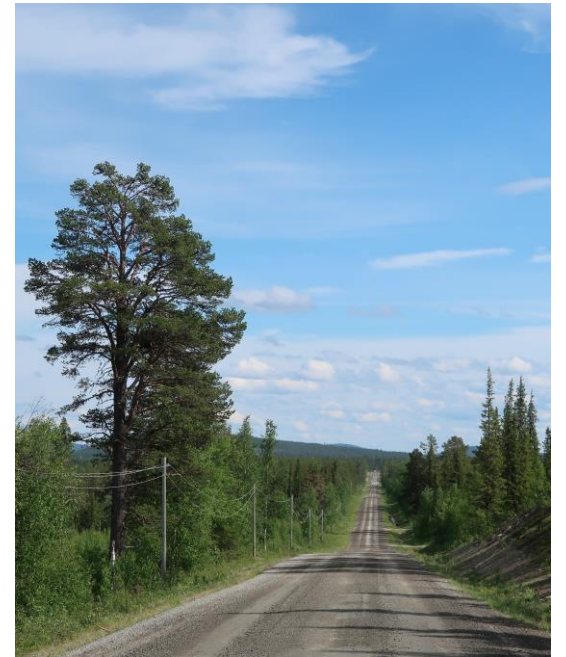
Wikipedia

Färden går vidare genom renbetesland.

Många av de norrländska vägarna är raka grusvägar inbäddade i skog. När skogen väl öppnar sig så är vyerna både mäktiga och vackra.

Det blev ett besök i Pilijärvi hos Anna och Fredrik som arbetade hemifrån, ca 170 mil hemifrån, vilket ger uttrycket en helt ny demission.

Gammalt byts mot nytt, den gamla träbåten av fint hantverk har tjänat ut och nya plastbåtar tar över både nytta och nöje på älven. Även landsvägsbron över Kalixälven har ersatts med en ny bro 150 m nedströms för att ge plats till både mer och tyngre trafik på E45, Sveriges längsta väg.

Stora sjöfallet i stora Luleälven,
bara några små rännilar finns kvar
av det en gång så mäktiga fallet.

Vattenfallet kan en gång i tiden ha varit Sveriges största, större än Tännforsen - ja, kanske till och med större än alla andra vattenfall i norra Europa - och det kallades för "Nordens Niagara". Men idag är Lule älv sedan länge uppdämd. Så idag strilar det endast lite vatten i Stora Sjöfallet. År 2015 återfick Stora Sjöfallet lite av sin forna glans under ett tag, när vattenkraftverket Viestas skulle repareras och vatten från Suorvadammen tömdes den gamla vägen istället.[[]

Kvikkjokk, här passerar även Kungsleden som detta år varit välbesökt
Forsen som här verkligen lever upp till namnet, ett imponerande flöde.

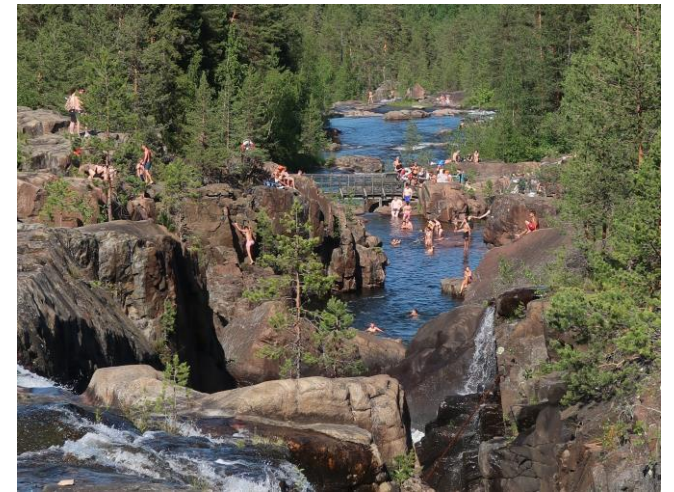
Som jag sa; raka vägar och mycket skog, när skogen väl viker undan så är vyerna storslagna.

Piteälven med Nordens störst utbyggda fors, Storforsen

Sverige har fyra nationalälvar: Piteälven, Torne älv, Kalix älv och Vindelälven. De är skyddade mot utbyggnad av vattenkraft. Men Piteälven har redan fyra regleringsdammar och ett kraftverk, så helt orörd är den inte. Flödet i Piteälven varierar starkt under året. Under vintern är flödet och vattenståndet lågt. När snön smälter blir det vårflood och högvatten. Storforsen är Nordens största utbyggda fors med 82 meters fallhöjd på 5 kilometer. Under forsens sista 600 meter faller älven 50 meter!

I sidoflödena längs med forsens är det full aktivitet en fin sommardag som denna.

Ytterligare en avstickare in i fjällvärlden, denna gång till Ammarnäs och vägs ände vid Stora Tjulträsket

Även en döende skog kan vara vacker

Efter en natt på Lilla hotellet i Vilhelmina så går färden åter igen med sikte på fjällvärlden. Under morgonen följer jag stranden på den spegelblanka Malgomajsjön, helt stilla och lugnt.

Vid norra änden av sjön, i Stalon, viker jag av väster ut mot Klimpfjäll.

Längs vägen mot
Klimpfjäll så passerar
man över Kultsjöån med
den vackra
Trappstegsforsen.

Vildmarksvägen över Stekenjokk, vid öppnande av vägen den 6 Juni i år så var det upp till 5 m snödjup längs vägen, ca. 1,5 m mer än normalt.

När jag passerade den 29/6 så var det också mycket snö på fjällvidden men inga höga snövallar fanns kvar.

Fler MC-åkare är ute och njuter av svenska fjällvärlden, här vid monumentet vid Stekenjokk

Färden går vidare söder ut, passerar Stora Blåsjön och Gäddede för att tillbringa några dagar hos goda vänner i Alanäs.

Här blir det några dagsturer i omgivningarna.

Bl.a. till Borgafjäll och Dorotea med Ivars bilmuseum och en av de märkvärdigaste bilar jag sett.

Berliet, byggd 1927 och 1938 i Frankrike och Danmark.

Borgafjäll

Välkommen
Till
IVARS
Bilmuseum

BERLIET 1923/1938 (Frankrike/Danmark)

Bilen, som registrerades första gången i Danmark 1923, var av typ A1 och hade plats för nio personer. Året därpå brann karossen upp och chassiet såldes till en firma som ville studera det för den tiden ovanliga 4-hjuls bromssystemet.

1935 installerades en Ford V8 motor av ingenjör Herman Wahnø och karosserifirman Sofus Larsen fick i uppdrag att skapa en ny kaross. 1938 var bilen färdig, utrustad med ovanliga instrument. Ex. kan man avläsa nivåerna i kylaren, batteriet och oljeträget.

Vagnens tomvikt är 2250 kilo.

Från Alanäs går resan via Östersund, Frösön och Oviken ner till Åsarna. Här tar jag av mot Ljungdalen och över Flatruet till Mittådalen där jag svänger väster ut och kommer fram i Hede. Det blir en tur upp till Vemdalen och Storhogna innan jag tar kväll i Sveg.

Från Sveg åker jag via Särna ner till Fulunäs. Här blir det den sista fjällvägen för denna resa, mot Granfjällstöten och över Sälenfjällen ner till Sälen och vidare mot Malung.

Från Malung ner till Karlstad åker jag åter på E45, sedan E18 till Karlskoga. Jag hinner med ett besök vid Picasso-skulpturen i Kristinehamn

Picassoskulpturen i Kristinehamn, ett kvinnohuvud föreställande Pablo Picassos hustru Jacqueline, är en 15 meter hög skulptur vid Vålösundet

Efter några dagar i Karlskoga, där resan började, så går färden vidare till Nässjö och goda vänner, härifrån får jag en guidad tur genom Småland med bl.a. ett besök vid det gammalt skifferbrott Hörnebo.
Efter en trevlig fikastund så skils våra vägar och jag åker till mina vänner i Värnamo för att firar en födelsedag, innan resan nästa dag går hem till Helsingborg via g:a Riks 1:an.

Mina guider genom Småland vid avslutningsfika. Tack för en fin dag.

